

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

VIII. Ego redemi eos, & ipsi loculi sunt contra me mendacia Os. 7. v. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

VIII.

Ego redemi eos, & ipsi locuti sunt contra me mendacia. Of. 7.v.ii

Reconsidera duos esse modos, quibus liberari aliquis à malo possit, erundo, postquam in hoc incidit, & præservando, ne incidat. Uterque exprimit uno vocabulo Redemptionis. In sensu liberationis subsequentis malum usurpavit David, cùm dixit DEO, quod redemerit ab Ægypto populum suum: *Redemisti in brachio tuo populum tuum*. Ps. 76.v.16. Et in sensu liberationis antecedentis idem est unus, cùm dixit, se servatum à gladio Saulis: *Qui redemisti David servum tuum de gladio maligno, eripeme*. Ps. 143. v. 10. Nunc igitur ecce quid DEUS queratur hoc loco, quem considerandum sumpisti. Queritur, cùm tam uno modo quam altero ex innumeris peccatis eruerit homines, istos pro laude, quam reddere debebant, sibi ipsis omne bonum suum tribuisse. *Ego redemi eos, & ipsi locuti sunt contra me mendacia.* qua sententia dirigitur ad feriendos tam pœnitentes, quam innocentes, qui stulte virtuti sua ascribunt aliquid ejus gloriæ, qua illorum statui convenient. Num & tu unus eorum es? O quantam, si fore, faceres injuriam DEO! *Nolite gloriarri, & mendaces esse adversus veritatem*, Jac. 3. v. 14.

2. Considera, si fueris de numero pœnitentium, quam modestè sentire debeas de te ipso. Verum equidem est, se exiisse mancipatu Inferni Pha-

raonis, sed solâ virtute Divinâ: *tu misisti in brachio tuo populum tuum*. quanto fuerit opus impendio, in hoc statu te poneret, nempe adhibenda erat fortitudo Brachij tui, forte am miracula patrando, & quādmodū sō modo ab eo, quo fuit unus, ultimam educeret ex Ægypto! tum em laboravit, ut Pharaon dimitteret illum: nunc verò laborandum illi futur Israël Pharaonem defereret. Ne fuit, inquam, Domino laborandum ut te dæmon dimitteret; sed ut remitteres dæmonem, quia maxima difficultas in conversione tua exinde pravâ dispositione voluntatis, & vanè gloriaberis, te denique revolutum ad statum meliorem? si ita loquaris, non sine causa te mendacijs argui. *Ego redemi eos, & ipsi locuti sunt contra me mendacia.*

3. Considera non minus modis sentiendum tibi de te ipso, si ad hoc que tempus innocens fueris, quodq[ue]dem vix credibile videtur. Nam si est, servatus equidem es à gladio oppidum maligno, qualis est Saulis illius infernalis, sed non nisi favore Divino. *Redemisti David servum tuum de gladio maligno.* Imò adverte, quanto magis beneficium extiterit, quod tibi DEUS præstvit, quam illud exhibirum Davidi. quippe David non ipse se induit in gladium Regis persequentis, sed ean majore, quam ferret etas illa juvenilis,

sapiens,

7.v.i.
inā: tuum
di, m
e adhuc
i, fonte
uamdo
ts, utilia
tunc ce
ceret illa
m illi fa
ret. No
orand
l ur tu
aximus
ā exim
itis, &
te revo
ita log
cij argu
uncom
modis
d hoc u
uod ce
lam h
lio opp
illius le
Divis
de gla
ō mag
n DEUS
n Dav
eduit a
sed ea
veniū
lapide,
apienā de declinavit, vitavit, & quavis
arte elusit, adeò ut eā occasione de ipso
scriptum: *In omnibus vijs suis pru
denter agebat.* Atque idecirco, Domi
ni erat pro eo. 1. Reg. 18. tu verò non
eo modo procedebas. quoties enim te
exposuisti periculis peccandi? quod
quid aliud fuit quam se inferre in gla
diū tui Saulis: unde si illus steristi,
canto etiam major fuit favor ille Di
vinus. & tu poteris vanè te factare,
quod non te peccatorem agnoscas, ut
alios. Hoc sagas, etiam te Dominus
mendacem dicer: *Ego redemi eos, &*
& ipsi locuti sunt contra me mendacia.

Sap. i. v. 21.
non agnoscunt, quod sequitur, nempe
talem panem verti in lapidem, qui
mandi nequeat: *Et posse a implebitur*
os ejus calculo. quia isti huic in mo
dum assueti sermonibus vanis ita de
seruntur à DEO, ut dum postea loqu
untur, aliud non possint, quam pro
dere lamenta, & sortem suam misera
ram deplorare. Eijus igitur ex ore tuo
hunc panem, et si maximè sapiat; quia
suavis est, sed non salubris. quid aio,
non salubris? cave, ne sit toxicum il
lud, quod sensim occidat animam:
Os, quod mentitur, occidit animam.

4. Considera hac sententiā non
ministrasti ceteros quo sunque jaēta
tores vanos, quia omnes sunt menda
ces. Tribuant potentiae, prudentiae,
virtutis, felices illos eventus, qui
bus subinde gaudent, quasi non DE
US illorum sit causa, tum eruens à
malo, tum preservans, quodnam igi
tur majus possunt fingere mendacium?
nisi se emendent, aliud expectare ne
queunt, quam ut cessent prospira illis
fluere à DEO. Quia cùm ipse sit Ver
itas, nimium abominatur superbiam,
qua tota est mendacijs coagmentata.
*Perdes omnes, qui loquuntur mendaci
um.* Pl. 3. v. 7. Et tamen, quis cre
dar: mordicus illam homines retinent,
ad eō amant: *Suavis est homini panis*
mendacijs. Proy. 20. v. 17. Panis men
dacijs gratus & suavis est laus pro
pria. Respectu quorundam nimium
quam verè dici potest panis, quia illo
pascuntur. cùm loquentes audiveris,
videbis plenis buccis eam crepare. Sed

5. Considera horum mendaciorum
tantò maiorem habendam esse ratio
nen, quod sint ex pessimo genere illo
rum, qua Permisio dicuntur. Et
cui illa nocent? fortè proximo tuo,
qui est homo similis tui: immo DEO
nocent, quarens illi admittit gloriam
suam. Unde DEUS inquit: *Ego re
demti eos, & ipsi locuti sunt contra me*
mendacia, non contra hominem, sed
contrame. Duo sunt hominum gene
ra, qui contra DEUM loquuntur men
dacia, Infideles & Blasphemi. In
fideles mente assensum præbent his, quæ
citra verum adversus DEUM profe
runt, cùm exempli causā dicunt DE
UM non esse Trinum, non Providum,
non piū, non amicum iustorum.
Simplices blasphematores mente null
um præstant assensum, sed lingua
proferunt rabie suā quantumvis insa
nā stimulati. Jam verè arrogantes,
qui faciunt tertium genus eorum, quæ
loquuntur contra DEU M mendacia.

ali-

aliquando cum Infidelibus , nonnumquam cum blasphemis participant. cum infidelibus quidem , quando revera credunt propriā virtute id confessos, quod in ipsis reperitur boni. Sed hos oportet stultos esse superbos, qualis fuit ille famosus Rex Tyri , cui dixit DEUS: *Elevatum est cor tuum, & dixisti: DEUS ego sum.* Ezech. 28. v. 2. & ideo sunt rari. Plures cum ordinariis blasphematoribus participant, sed eo discrimine, quod isti furore perciti contra DEUM loquuntur mendacia , illi vero inflati vanitate. Sed quid interest, si hi quoque aequaliter DEO damnum inferant , dum fibi attribuunt illam felicitatem, Providentiam , Pietatem , Rectitudinem , cuius rotum DEI , nihil omnino ipsorum est? certum est, hoc de ipsis, quod de blasphemis dici posse : Extenderunt linguam suam quasi arcum mendacij , & non veritatis. Jer. 9. v. 3. quia tam isti , quam illi linguam suam promunt quasi sagittam , ad ferendum crudeliter honorem DEI . Blasphemi quidem direcete, quia propositum ipsis est DEUM deprimere , Arrogantes indirecete, quia statuunt efferre ipsis. Sed interea tu vides da-

I X.

Omnis nos manifestari oportet ante Tribunal Christi, ut referat unusquisque propria corporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.
2. Cor. 5. 10.

Considera Judicium , de quo loquitur hoc loco Apostolus, non esse particulare , sed Universale. Et idcirco ait : *Omnis nos oportet mani-*